

"Het licht van uw gelaat"

Zaterdag 6 maart 2021

Thema Week 2: "Licht" (Psalm 4:7): mij richten naar het Licht

Deze week wensen wij dieper in te gaan op het tweede woord van het Bijbels gebed dat ons in deze veertigdagentijd stuwt: "Laat het licht van uw gelaat over ons schijnen" (Psalm 4:7). Dat Licht van Jezus staat op een bijzondere manier centraal in de Blijde Boodschap van deze tweede zondag, waarin wij horen over de gedaanteverandering op de berg Thabor.

Begin van het gebed

Langzaam open ik mijn handen: Heer, wees Gij mijn Licht.

In gedachten plaats ik mij bij Jezus op de berg.

In stilte vraag ik: Heer, laat mij U in uw volle Licht zien.

Bijbeltekst voor vandaag, zaterdag 6 maart: Lucas 15:20, 32

Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel hem om de hals en kuste hem. [...] We konden toch niet anders dan feestvieren en blij zijn, want je broer was dood en is weer tot leven gekomen. Hij was verloren en is teruggevonden.

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

"We konden toch niet anders dan feestvieren en blij zijn". Welt de vreugde spontaan in mij op voor een ander, "verloren" broer of zus, die "weer tot leven is gekomen"? Ik vraag om die spontane vanzelfsprekendheid van de vader, die hem al in de verte ziet aankomen, op hem afrent, hem om de hals vliegt en hem kust. Waar sluit ik me in mezelf op, zoals die oudste zoon? Waar weiger ik 'broer' of 'zus' te zijn, niet op mezelf gericht, maar levend vanuit mijn relatie met de ander? Ik vraag de kracht om niet te oordelen, maar om mij spontaan aan te sluiten bij die vreugde van de Vader om elk teruggevonden kind, en zo voor het Licht te kiezen.

Einde van het gebed

Welk woord, welke stilte, welke ervaring lichtte voor mij op, als een klein lampje voor mijn voeten? Waar scheen voor mij het Licht? In stilte dank ik de Heer voor dit moment samen. Naast Hem daal ik nu de berg langzaam af, terwijl ik met Hem spreek zoals met een vriend. In het soms duistere dal wacht het leven, nu verrijkt met voldoende licht, hoe klein ook. Ik sluit dit gemoedelijke gesprek eenvoudig af:

Barmhartige God, onuitputtelijke Bron van liefde in uw Zoon,

Licht dat schijnt in de duisternis,

Wek in ons uw Geest om dankbaar en ontvankelijk in het leven te staan. Amen.

Terugblik op Week 2

Wie of wat geeft mij licht? Wil ik leven vanuit het licht en naar het licht gericht? Ik schrijf kort op wat mij heeft geraakt - een woord, een zin, een gedachte - en hoe ik mij erbij voelde: onrustig, vredevol, gelukkig, dankbaar, verdrietig, angstig, opgelucht, troosteloos, vertrouwend? Wat ging moeilijk? Waar was het duister? Liet ik het Licht toe? Of voelde ik ergens weerstand? Wat er ook in mij beweegt, ik ontvang het als godsgeschenk.

Op het einde van deze tweede week neem ik de tijd om dankbaar opnieuw te ontvangen wat ik deze week, of sinds het begin van de veertigdagentijd, heb gekregen en opgeschreven: kan ik er een rode draad in ontdekken, een richting, een duwtje in de rug? Wat licht op, waar God iets mee kan doen in mij? Is er iets dat God in mij zou willen verdiepen? Tot wat roept God mij nu concreet op? Samen met al de anderen die deze veertigdagentijd bidden vat ik deze week samen en kijk ik hoopvol uit naar de volgende week: "Laat het licht van uw gelaat over ons schijnen" (Psalm 4:7).